

то на часовника, ние знаемъ да го поставимъ въ движение.

Нашиятъ човѣкъ подържаше движението на машината, както на единъ часовникъ, а тя отъ своя страна точно му вършеше работата, като му правѣше месо отъ хлѣбъ и други нѣща. Машината имаше нужда и отъ вода, а многобройнитѣ ѝ части извършваха разни дѣйствия.

Всѣкой би помислилъ, че човѣкътъ би пазилъ, като прочитъ си тази скжпоцѣнна машина, но въ дѣйствителностъ не било така. Той взелъ да ѝ дава за работа лоши материали, не обръщалъ внимание на водата и горивото, съ което я поставялъ въ движение, и, най-послѣ, често пѣти не я намазвалъ, чистилъ и турялъ въ движение.

Машината отъ нехайство се развали и не можеше вече да изкарва добри продукти. Почна да отслабва движението ѝ и, ако бѣде день добръ, петъ дена злѣ. Човѣкътъ се смая отъ тази промѣна и почна да се оплаква на околнитѣ си. Той ни най-малко не подозираше, че причината за развалата на машината е самъ той.

Подобни глупави човѣци, които се отнасятъ така нехайно къмъ една скжпоцѣнна машина, може да видите на всѣкъдѣ, защото тази машина не е направена отъ желѣзо и стомана, а отъ месо и кръвъ — тя е човѣшкото тѣло. Човѣшкото тѣло е една сложна машина, която, ако не се пази и управлява добръ, може да се развали и човѣкъ се разболѣва.

Всѣкой може да яде, пие и спи, но какво, колко и какъ това всѣкой не знае. Не е доста-